జయంట్ వీల్

"అమ్మా తలకి నూనె రాయవే" అన్నాడు సూర్యం. అద్దంముందు నిలబడి చెంపలకు పౌడరు రాసుకుంటున్న సుబ్బులు కిసుక్కున నవ్వింది.

"ఎందుకే అలా నవ్వుతావు" అని కోడల్ని చిన్నగా కసిరి చేతిలో నూనె వంపుకుని కొడుకు తలకు రాసి "చాల్లే జోకులు" అని కోడలు పిల్లవైపు కొర కొరా చూసింది.

సుబ్బులికి వినపడకుండా, "అమ్మా పది రూపాయలివ్వే" అన్నాడు సూర్యం. తల్లి పది రూపాయల నోటు తెచ్చి - "జాగ్రత్త అవీ యివీ తిని వొళ్ళు పాడు చేసుకోకండి" అని కొడుక్కి బుద్ధులు చెప్పి "దానిచేయి గట్టిగా పుచ్చుకోరోయ్! జనంలో తప్పిపోగల్దు" అని సూర్యాన్ని హెచ్చరించింది.

సుబ్బులూ, సూర్యం వీధిలో కొచ్చి నిలబడ్డారు. "అమ్మతో చెప్పి వెళ్ళొస్తామ"ని సూర్యం సుబ్బులు చేతిని గిల్లాడు. సుబ్బులు మూతి మూడు వంకరలు తిప్పి, ఏమనుకుందో లోపలకు ఛెంగున పరిగెత్తింది.

మావగారు ఆయన ఫ్రెండ్స్‌తో జోరుగా పేకాడుతూ ముద్దుల కోడల్ని చూసి "ఏవమ్మా యిలా వచ్చావ్" అని సీట్లోంచి లేవబోయారు.

"ఎగ్జిబిషన్‌కి వెళ్తోస్తానండీ మామయ్యా" అని తలొంచుకుని యింత మంచి పిల్లను తెచ్చుకున్నందుకు ఏ మావగారైన సంతోషించేలా చెప్పింది.

సుబ్బారావుగారికి ఆ పిల్ల వినయానికి ఎంతో ముచ్చటేసి "ఉండమ్మా" అని జేబులోనుంచి రెండు యాభై రూపాయల నోట్లు తీసి "నీకేం కావాలో కొనుక్కో తల్లీ!" అని సంతృప్తిగా ఆటలోకి జొరబడ్డారు.

గుమ్మంలో అత్తగారు "ఎక్కడికి కళ్ళావే అమ్మడూ" అంటూ చిరాగ్గా అడగ్గా, "మావయ్యగారితో చెప్పొచ్చా" నని సుబ్బులు అనేసరికి-ఆవిడ చిరాకు ద్విగుణీకృతమై "మగాళ్లు పేకాడుకుంటూంటే అలా వెళ్ళడమే-నాతో చెప్తే సరిపోను" అని మొగం ముడుచుకుంది.

ఇద్దరూ వీధిలో కొచ్చారు. సూర్యాన్ని, సుబ్బుల్నీ చూడ్డానికి సూర్యుడు కొండెక్కుతున్నాడు. వీధిలో రిక్షాలు, స్కూటర్లు, బళ్ళు ఎదురొచ్చినప్పుడల్లా సుబ్బులు సూర్యాన్ని అంటుకుపోతోంది.

"అలా మీద మీద పడ్తావెందుకూ!" అన్నాడు సూర్యం. సుబ్బులు అతని మొహంకేసి తేరిపార చూసి మెల్లోంచి రుమాలు తీసి "అలా నించోండి ఒక్క నిముషం"

అంటూ రోడ్డుమీద నిలబెట్టి నుదురంతా తుడిచింది. సూర్యం "వద్దు వద్దంటూ" కంగారు పడుతున్నా ప్రపంచంతో లక్ష్యం లేకుండా "ఎంత జిడ్డో మొహంనిండా-ఆవిడ రాస్తే రాయించుకోడమే అంత నూనె..." అని బొమ్మను తుడిచినట్లు తుడిచింది. సూర్యానికి సిగ్గేసి "వద్దులే - వద్దులే" అంటూ చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. అలా కొంతసేపు నడిచేసరికి సుబ్బులు ముఖమంతా మంచి ముత్యాల్లా చెమట పోసేసింది. సూర్యుడు చుర చుర మనిపిస్తున్నాడు.

"రిక్షా ఎక్కుదామండీ" అంది సుబ్బులు.

"ఎందుకూ దండగ? నాలుగడుగులు నడిస్తే ఎగ్జిబిషను నడవలేవా!" అన్నట్లు అసహనంగా చూశాడు.

"నడవ లేకపోతే ఎత్తుకుందురు గాన్లెండి" అని కోపం వచ్చి నాలుగడుగులు ముందుకు వేసింది. సుబ్బులు కోపంగా నడుస్తూంటే, ఆగాగమని అరుస్తూ సూర్యం సడన్‌గా తనే ఆగిపోయాడు. సన్నని నడుం, చిన్న జాకెట్టు, ఆపైన వెనకనుంచి విసురుగా గాలి లేచి తన్ను వెక్కిరిస్తున్న వలపుల జండాలా ఎగురుతున్న పైట, లయబద్ధకంగా వూగుతూ చెంపలను ముద్దాడుతున్న రింగులూ, ఆపైన పిరుదులపై ఆడుకుంటూ యిటూ అటూ ఎగుర్తూ బుసలు కొడుతున్న త్రాచులా వాల్జడ, సిగలో జారిన మల్లెదండ బొమ్మల కొలువులోంచి పారిపోయి వచ్చిన భామలా బంగారు బొమ్మలా కనపడింది చిరంజీవి సౌభాగ్యవతి. సూర్యం ఇంకెవరన్నా ఈ అందాల

భరిణను చూస్తున్నారేమోనని మెడ వెనక్కి తిప్పాడు. అరుగులమీద తీరిగ్గా కూర్చున్న ఒకరిద్దరిల్లాళ్ళు నవ్వుకుంటూ ఈ అబ్బాయి, అమ్మాయిల కోపతాపాల్ని ముచ్చటగా చూస్తున్నారు. ఈసారి సూర్యం రెండంగలు ముందు కేసినాడు సుబ్బులు చిటికెన వేలందుకుని "రిక్షా ఎక్కుదామా" అని మాట కలిపాడు. రిక్షా ప్రత్యక్షమైంది. సుబ్బుల్ని వేలువిడిచి "ఎంత"న్నాడు ఎగ్జిబిషన్కి.

"ఎంతేటండి తవ సరదాకి అంతేటండి?" అన్నాడు వాడు నర్మగర్భంగా.

"సరిగ్గా చెప్పు-ఆనక దెబ్బలాడక."

"సగ్గా చెప్పడాని కేటుందండి? తవరి సరదా మా అదురుష్టం ఎక్కండమ్మాయిగారూ" అని టాపు తీసేశాడు ఈ జంటని వూరేగిస్తే అక్కడికది తనకు పండుగైనట్లు.

"టాపు తీసెయ్యకు, టాపు తీసెయ్యకు" అని టాప్ లెస్‌గా తిరగడం యిష్టంలేనట్లు మొగంపెట్టి "నువ్వెక్కకు బేరం కుదర్నీ" అన్నాడు ట్రాఫిక్ కానిస్టేబుల్‌లా చెయ్యి అడ్డం పెట్టి కుచ్చెళ్ళు సర్దుకుంటూ కాలు కదపబోతున్న సుబ్బుల్ని వారిస్తూ.

"అమ్మాయిగార్ని నడిపించి సంపేస్తారేటి బాబు? కంది పోద్ది బంగారంలాటి తల్లి" అన్నాడు మళ్ళా రిక్షావాడు.

"అర్ధరూపాయిస్తాం. నీ కిష్టమేనా" అన్నాడు సూర్యం.

"అబ్బాయిగారు కట్న మెంతుచ్చుకున్నారేటండీ?"

అన్నాడు రిక్షావాలా. సుబ్బులు నవ్వుల నదిలో పువ్వులనావలా నవ్వింది చెంగు అడ్డం పెట్టుకుని.

"పోకిరీ రాస్కెల్! నువ్వెళ్ళు - అసలు నీ రిక్షా ఎక్కను" అని కోపంగా సూర్యం చకచకా యమానుడై నడిచాడు. సుబ్బులు పెదవి విరిచి తలూంచుకుని పాదయాత్ర చేసింది.

అలా నడిచి క్రాసురోడ్డు దాటి దాటి పోగా ఎగ్జిబిషన్ ఎదురొచ్చింది వెల్‌కం బోర్డు తగిలించుకుని. "టిక్కెట్లు తెస్తా నువ్విక్కడుండు" అని సుబ్బుల్ని సైకిల్‌స్టాండ్ దగ్గర నిలబెట్టి, "జాగ్రత్త" అని కళ్ళతో హెచ్చరించి క్యూలోకి దూరబోయాడు. క్యూ చాలా పొడుగుగావుంది. కొంచెంసేపు క్యూలో నిలబడి నాకా సైకిల్‌స్టాండు కేసి చూస్తే అక్కడ సుబ్బులు తను నిలబడమన్న చోట తను గీసిన గీత దాటి ఎక్కడికెళ్ళిందో కనపడలేదు సూర్యం వెంటనే క్యూ వదలి లేచి బయటకు వచ్చి సైకిల్‌స్టాండ్ దగ్గర సైకిల్ పోయిన వాళ్ళ బిక్క మొగం పెట్టి వెదకటం ప్రారంభించాడు.

"ఇవిగోనండోయ్ టిక్కెట్లు" అంటూ రెండు చేతుల్లోనూ రెండు టిక్కెట్లు ఎత్తిచూపిస్తూ. చిన్నపిల్లలా స్కూల్ గరల్ నవ్వు నవ్వుతూ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చింది సుబ్బులు.

"ఎక్కడికెళ్ళావ్? అసలు నిన్నెవరు తెమ్మన్నారు టిక్కెట్లు?" అని సూర్యం చిరాగ్గ మొగం పెట్టి "అసలు నిన్నిక్కడున్నంది కదలవద్దన్నానా? ఎందుకు కెళ్ళావ్?" అంటూ రొక్కించాడు.

"పదండి పదండి లోపలికెళ్దాం. ఆడవాళ్ళ క్యూలోంచి ఆరు టిక్కెట్లు తెచ్చాను." అంది విజయగర్వంగా.

"ఆరుటిక్కెట్లెందుకు!"

"ఆ స్టూడెంట్లు వచ్చి లేడీస్ క్యూలో మాకు నాలుగు తెచ్చిపెట్టండి. మీకయితే తొందరగా యిస్తారని నన్ను బతిమాలారు పాపం."

సూర్యానికి తల తిరిగిపోయింది.

"అస్సలా స్టూడెంటు కుర్రాళ్ళతో ఎందుకు మాట్లాడావ్!" అని పళ్ళు పిండుకున్నాడు.

"పాపం వాళ్ళు చెబితేగదండి లేడీస్ క్యూలో ఈజీగా దొరుకుతాయని తెలిసింది. వెళ్ళి తెచ్చాను. మనకి కూడా వచ్చాయిగా టిక్కెట్లు ఎందుకల్లా పేకాటలో జోకరు పారేసుకున్నట్లు కంగారు పడుతున్నారు?"

"నీకు పేకాట వచ్చా?"

"మా ఫ్రెండ్స్‌తో డబ్బెట్టి రమ్మీ ఆడేదాన్ని"

సూర్యం కళ్ళు తేలేశాడు. పదండని లోపలకు నడిచింది లోపలకు అడుగు పెట్టగానే రకరకాల మనుష్యులు, ఎన్నెన్నో జంటలు, పిల్లలు ఆనందోత్సాహాలతో తిరుగుతున్నారు. దుకాణాలన్నీ అలంకరించుకున్న అందాల భామల్లా ఆహ్వానిస్తున్నాయ్. అంతమంది జనాన్ని చూడగానే సుబ్బులు "అహోయ్ హాయ్" అనుకుంది. సూర్యం "అయ్యబాబోయ్" అన్నాడు. ఎదురొచ్చే ప్రేక్షకులు సుబ్బుల్ని ఆమె చిరునవ్వుని

అందంగా చక్కగా కట్టుకున్న చీరని, ఆమె వర్ఛసుకి ముగ్ధులై "సో నైస్- సో యంగ్ - సో లవులీ" అన్నట్లు చూస్తున్నారు.

సుబ్బులు సూర్య ఎలా ఉన్నాడో గమనించకుండా వంటింటి సామాన్లు, రొట్ల మిషను, చెంచాలు, గరిటలు, ఉల్లి పాయలు, నిమ్మకాయలు తరిగే మిషలు—ఇవన్నీ చూపిస్తున్న వాడితో హాస్కు వేసి డిమానిస్ట్రేషన్ చేయించి "భలే-భలే" అని చప్పట్లు కొడుతూ ఆనందిస్తోంది. "అదెంత - ఇదెంత" అని ఓ చిన్న చిన్న వస్తువులు నాలుగైదు బేరమాడి "ఇవి కొందావండి" అంది.

"అవెందుక"న్నాడు సూర్యం.

"అత్తయ్యకు కొనిపెడదావండీ" అంది గోముగా.

"మళ్ళీ వచ్చేప్పుడు కొందాంలే" అని చేయి పుచ్చుకు యివతలకు లాగాడు బరబరా.

లాగాడుగాని ఈసారి హైదరాబాద్ ఫాబ్రిక్స్ స్టాల్లోకి దూరి ఆడజనాభాలో కలిసిపోయింది. ఓ పది నిమిషాలు సూర్యం అన్ని చీరల్లో తన చీర ఏదో గుర్తుపట్టలేక యమ యాతన పడ్డాడు. సుబ్బులు కట్టుకున్న పెద్దపెద్ద బాతిక్ డిజైన్ చీర కట్టుకున్న మరో అమ్మాయిని పలకరించబోయి "స్టుపిడ్" అన్న చివాట్లు కాశాడు. ఈ మధ్యవో ఓ రక్షక భటుడు వచ్చి లాఠీతో ఆడవాళ్ళ మీదకు రాసుకుంటూ పురకబోతున్న మగవారిన్ని ఎంచేసి నుంచోపెట్టాడు. ఇంతలో సుబ్బులు లోపల కట్టుకునే రంగు రంగుల డిజైన్ కచ్ వర్కు వున్న

లంగాలు రెండు పట్టుకొచ్చి "ఇవి తీసుకుందాంవండీ- నాకి వంటే చాలా ఇష్టం" అని వాటిని వదల్లేనంత విపరీతమైన మోహంతో గారాలు కుడుస్తూ అడిగింది.

"ఎంతివి?" అన్నాడు.

"యాభై యాభై" అంది కళ్ళల్లో మురిపాల్ని మెరిపిస్తూ.

"ఎందుకు దండగ? నేను హైదరాబాద్‌నుంచి తెస్తానుగా. అక్కడివి చాలా చవక. లోపలిచ్చేయ్" అని నిర్మొహమాటంగా చెప్పాడు.

సుబ్బులు చాలా చిన్నబుచ్చుకుని కాళ్ళు నేలకేసి బాదుతూ "నాకిది చాలా బావుంటుందండి—దీనికి మేచ్ అయే చీర నాకుంది" అని మళ్ళీ అడిగింది,

"ఇక్కడ చాలా మోసం అంటూంటే" అని మళ్ళీ బలవంతంగా సుబ్బుల్ని స్టాల్లోంచి బయటకు లాక్కొచ్చాడు.

సుబ్బులి దృష్టి తప్పించడానికి సూర్యం ఫ్రీగా ఫామిలీ ప్లానింగ్ సినిమా డాక్యుమెంటరీ చూపిస్తున్న చోటుకి తీసి కెళ్ళాడు. కాస్సేపు నిల్చొని "ఛీ నా కసహ్యం" అంటూ సూర్యాన్ని బయటకు లాక్కొచ్చింది. అక్కడ్నుంచి ప్రభుత్వ సమాచారశాఖ. ఆర్టీసీ స్టాల్సుకి లోపలికి బయటకు అని బోర్డులు తగిలించి. కానీ ఖర్చులేని స్టాల్సన్నిటినీ చూపిరాడనివ్వ కుండా తిప్పాడు.

అలా కాళ్ళరిగేలా కానీ కర్చు లేనివన్నీ చూశాక, ట్రాక్టర్లు, పంపులు, గొట్టాలు, సీమపందుల్ని పెంచే స్టాల్సుకి తీసికెళ్ళాడు. ఆ దారిలో పూసలు, గాజులమ్మే స్టాలు కన పడింది. సూర్యాన్ని తప్పించుకుని ఆ స్టాల్లోకి దూరింది సుబ్బులు. వెనకాలే రక్షక భటుళ్ళా సూర్యానికి వెళ్ళక తప్ప లేదు. పూసల గొలుసులు, రింగులు, తాళంచెవుల గొలుసులు చూసినవన్నీ కొనమని మంకుపట్టు పట్టింది.

"నీకు తెలీదు సుబ్బులూ! ఇవన్నీ మోసం. నిన్ను హైదరాబాద్ తీసుకెళ్తాగా, అక్కడన్నీ చవక. ఇక్కడన్నీ ప్రియం" అని అదే పాట పాడసాగాడు.

సుబ్బులికి ఏడుపొచ్చేస్తోంది దీనంగా మొహం పెట్టినా అన్నిటికీ హైదరాబాద్ అనే భర్తని చూసి.

పీచుమిఠాయి స్టాలొచ్చింది.

"పీచుమిఠాయి తిందావండీ ఎంచక్కా, మీ కోటీ నా కోటీ కొనండి" అంది సుబ్బులు.

"ఛీ ఛీ ఇంట్లో అమ్మగారెలు చేస్తే - అవి తినక ఇవి తిందాం అంటావేంటెకి? చిన్నపిల్లల్లా పీచుమిఠాయి తింటే నవ్వరూ" అని ఎవరో నవ్వడానికి అక్కడ రడీగా వున్నట్లు అన్నాడు.

మళ్ళీ కోపం వచ్చి సుబ్బులు విస విసా సత్యభామలా నడిచింది.

"అబ్బ ఎంత వయ్యారంగా వుందో" అనుకుని సూర్యం

ఎవరైనా తన పెళ్ళాన్ని వెనకనుంచి కనిపెట్టి ఆనందిస్తున్నా రేమోనని కించిదనుమానంగా చూశాడు.

ఎవరి గొడవ వారిది.

మిరపకాయల బజ్జీల దుకాణం దగ్గర నిలబడి వేలితో చూపించి "అవి తిందామా" అంది నాజూగ్గా.

"వెధవ నూనె. ఎప్పటి నూనో - అవొద్దు. జబ్బు చేస్తాయ్" అన్నాడు సూర్యం.

ఇక లాభంలేదని, తన దగ్గరున్న యాభై రూపాయల నోట్లు పైకి తీద్దామని అనుకుంది సుబ్బులు. ఏ సరదా లేని, ఏ ముచ్చటా తీర్చని ఈ మొద్దు ముఖం ఆ నోట్లు కాస్తా లాక్కున్నా లాక్కోవచ్చని ఆగింది.

సూర్యానికి కూడా తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు పీకుతున్నాయి. ఓ చోట గ్రౌండ్‌లో చతికిలబడ్డాడు రుమాలు పఱ్చుకుని. పిల్లలు బెలూన్లు ఎగరేస్తూ, సబ్బు బుడగల్ని వూదుతూ, ఈలలువేస్తూ అల్లరి చేస్తూంటే సుబ్బులు చూస్తూ నిలబడింది. గ్రౌండులో ఏదో కాగితం ఎగురుతూ వస్తూంటే కళ్ళు చికిలించి దానికేసే చూస్తూ వుంది సుబ్బులు, తదేకంగా.

"కూర్చో-కాళ్ళు నొప్పులెట్టవూ?" అన్నాడు సూర్యం నిలబడి పోజులు కొడుతూందేమోననే శంకతో. ఆ కాగితాన్ని చేతికి చుట్టుకుంటూ "దాహమండీ" అంది.

"ఇప్పుడెల్లాగ? ఇక్కడ మంచినీళ్ళు లేవే" అన్నాడు తాపీగా. పోనీ ఆ రంజో గోల్టుస్పాటో తెస్తాడనుకున్న ఆశ నిరాశయింది. ఎక్కడికంటే చెప్పకుండా లేచి, అటు పక్క

నున్న కేంటీన్లో కెళ్ళి అక్కడి గ్లాసందుకుని తాగి మరో గ్లాసు తెచ్చి "తాగండి" అంది సూర్యాన్ని. సూర్యం సుబ్బులి చొరవకి ఆశ్చర్యపోయాడుగాని, ఇంత పుష్‌వున్న అమ్మాయిని చాలా జాగ్రత్తగా కనిపెట్టాల్సిందేనని తనే తనలో వార్నింగిచ్చుకుని గ్లాసులు లోపలిచ్చేసి- "అవును సుబ్బులూ కేంటీన్ వాడు నువ్వు గ్లాసులు దర్జాగా తీసుకుని వస్తూంటే నిన్నేమి అనలేదా!" అని భయం భయంగా అడిగాడు.

"ఏడిశాడు ముందు లోపలికి వెళ్తూ వాడ్ని చూసి నవ్వానుగా" అంది చాలా సింపులుగా.

మళ్ళీ తల పట్టుకున్నాడు సూర్యం. ఇప్పుడు సుబ్బులే స్వయంగా వెళ్ళి పీచు మిఠాయిలు రెండు కొనుక్కొచ్చింది. వద్దంటే రెండూ తనే తింటానని బెదిరించింది. బజ్జీల దుకాణాని కెళ్ళి బజ్జీలు కొనుక్కొచ్చుకుంది. ముందు వద్దన్నా సుబ్బులు అన్నీ తనే తింటానని ఎదిరించినందున "ఏం పోయిందిలే - మన డబ్బులు కావుగా" అని సమాధానపడి తింటున్నాడు. ఆ వరసనే సూర్యం గొణుగుతున్నా వినపడనట్లు రుమాళ్లుకొంది, పూసల దండలు, రింగులు, అత్తగారి వంటింటి పరికరాలు, కచ్‌వర్క్ చేసిన లంగా అన్నీ టపా టపా కొనేసింది. రెండు గ్లాసులు చెరుకురసం తాగారు. బూరలు, బుడగలు, ఈలలు, చిల్లర వస్తువులు చాలా కొంది. అన్నీ కొన్నాక అవన్నీ ఒక ప్లాస్టిక్ తాళ్ళ సంచిలో వేసి సంచీ పట్టుకుని "రండి" అంది.

"ఎక్కడకు లాక్కెడు తున్నావన్నా"డు సూర్యం ఖెదురుగా.

"జయింట్ వీలెక్కుదాం రండి సరదాగా" అంది సుబ్బులు.

సూర్యం కంగుతిన్నాడు. నాకు భయం అని చెప్పడానికి సిగ్గుపడి "ఎందుకూ దండగ - చిన్నపిల్లల్లా" అన్నాడు. కాదు, జంటగా ఎక్కి హాయిగా తిరగాల్సిందేనని పట్టు పట్టింది సుబ్బులు. వెళ్ళి టిక్కెట్లు తెచ్చింది. రమ్మని చెయ్యిపట్టుకు లాగుతున్నా "పోనీ నువ్వెక్కు - నేను చూస్తాగా" అన్నాడు సూర్యం. "ఛీ" అంది సుబ్బులు.

ఆ జనంలో ఓ పువ్వుల బుష్షర్టు కుర్రాడ్ని "హల్లో" అంటూ కేకేసింది.

"హల్లో సుబ్బులు నువ్వా" అంటూ ఆ జులపాల హిప్పీ కుర్రాడు మీద మీద కొచ్చేస్తున్నాడు.

"ఎవడు వాడెవడు వాడం"టూ లేచాడు సూర్యం.

"చెప్తా నుండండి, చెప్తా నుండండి" అని చేత్తో ఓ అభినయ ముద్ర పారేసి ఆ జులపాల కుర్రాడితో నవ్వుతూ ఏవేవో నథిగ్స్ మాట్లాడేసింది.

సూర్యం బుర్రలో జయింట్‌వీల్ తిరుగుతోంది. నేరక పోయి దీన్తో యిది సిసింద్రీ అని తెలీక ఎగ్జిబిషన్ కొచ్చాన్రా భగవంతుడా అని తల పట్టుకున్నాడు సూర్యం.

జయంట్ వీల్ ఆగింది.

"రండి ఎక్కుదాం" అంటూ చేయి పుచ్చుకు లాక్కెళ్తోంది బలిపశువుని లాక్కెళ్ళినట్లు.

ఇద్దరూ కూర్చున్నారు. నయం ఆ జులపాలవాడుకూడా వచ్చి తమతో ఎక్కలేదు. జయింట్ వీల్ పైకి లేచింది. ఒకటో సారి, రెండో సారి, సూర్యానికి కడుపులో దేవేస్తోంది.

"సుబ్బులూ" అంటూ అరిచాడు.

"నన్ను పట్టుకోండి" అంది నిర్భయంగా. దీపాలు వెలిగి పోతున్నాయ్. వీలు వేగంగా తిరుగుతోంది. జంటలు కేకలు పెడుతున్నారు. చేతులూపుతున్నారు.

"నాకు కళ్ళు తిరుగుతున్నాయ్. అమ్మను, భయం వేస్తోంది."

"ఫరవాలేదు" అని గట్టిగా పట్టుకుంది సుబ్బులు, సూర్యానికి వాడెవడో తెల్సుకోవాలని, డబ్బులు ఎక్కడివని అడగాలని చెడ్డ తహ తహాగా వుంది. కాని లోపల గాబరా - ఆగకుండా తిరుగుతున్న జయింట్ వీల్‌లోంచి దూకేద్దామని పించింది.

అంతే కళ్ళు తిరిగిపోయాయ్ సూర్యానికి. ఎప్పుడా చక్రభ్రమణం ఆగిందో, ఎవరుతన్ని మోస్తూ నడిపించుకుంటూ బయటకు తీసుకొచ్చి సోడా తాగించి, ముఖంమీద నీళ్ళుచల్లి రిక్షాలో కూర్చోబెట్టారో సూర్యానికయితే తెలీదు.

సూర్యాన్ని చంటిపిల్లాడిని పొదివి పట్టుకున్నట్లు పట్టుకుంది. తల ఆమె భుజాలపై వాల్చాడు. కాని, వెర్రిమొర్రి ఆలోచన్లు తలలో జయింట్‌వీల్లా తిరుగుతున్నాయ్.

ఇంటికొచ్చాక మావగారూ అత్తగారూ 'ఎవిటయిందని' కంగారు పడుతూ అడిగారు.

"జయింట్‌పిల్ జయింట్‌పిల్" అన్నాడు సూర్యం గొణుగుతూ.

"కళ్ళు తిరిగాయండీ మీ అబ్బాయికి" అంది సుబ్బులు అత్తగారివైపు చూడకుండా.

"అమ్మో అమ్మో" అంటూ మజ్జిగ తాగించింది కన్నతల్లి. సుబ్బులు లోపల చీర మార్చుకుంటోంది.

"పెళ్ళాంతో కాసేపు వీధిలో తిరిగొస్తే కళ్ళు తిరిగి పోతాయ్ వెధవకి" అని మామగారు విసుక్కోడం, "పెళ్ళాం ముందు వాడ్ని వెధవబోడీ అని తిట్టకండి" అంటూ ఆవిడ హెచ్చరించడం జాకెట్ మార్చుకుంటున్న సుబ్బులుకి వినిపించి సన్నగా నవ్వుకుంది.

సూర్యం గదిలో పందిరి మంచంమీద శోషొచ్చిన శేషశాయిలా పడుకున్నాడు. సుబ్బులు అత్తగారికి రొట్లొత్తుకునే మిషను, నిమ్మకాయరసం పిండేది, స్టీలు పట్టకారు, చెంచాలు ప్రజంటు చేసింది.

"నా తల్లే నా తల్లే" అని ఆవిడ తల నిమిరి చెంపలమీద ముద్దు లెట్టేలుకుంది.

మీరన్నా పెట్టుకున్నారు ముద్దులు, మీ అబ్బాయికి జయింట్‌పిల్‌మీద ఆపాటికూడా తెలవదు. ఎలా పెంచావమ్మా అని లోపల సుబ్బులు విసుక్కోకపోలేదు.

మావగారికి నాప్‌కిన్స్ ప్రజంటు చేసింది. చుట్టలు పెట్టుకునే పెట్టె యిచ్చింది.

ఆయనకూడా నా తల్లె అని చుట్ట నోట్లో పెట్టుకుని హాయిగా వెలిగించుకుని నోరారా పొగపీల్చి "వాడంతేనమ్మా కొంచెం జాగ్రత్త" అని వెళ్ళిపోయాడు.

తెల్లచీర కట్టుకుని, మల్లెచెండు కాస్త మెడమీద వ్రాలేలా సరిచేసుకుని, సెంటురాసుకుని గదిలోకొచ్చిలైటార్పి బెడ్‌లైటు వేసి పక్కకు చూసింది ఇందాక తల్లి రాసిన సవాశేరు కొబ్బరినూనె మళ్ళీ మొహంమీదకు దిగితే ఆ జిడ్డు పవిట చెంగుతో తుడుస్తూండగా- సూర్యంలేచి ఆ అమ్మాయి చేతిని విస్సురుగా తోసేసి—

"ఎవడు వాడు?" అని కోపంగా అడిగాడు.

"మావూరబ్బాయ్—"

"అంటే—" అని యింకా చిరాగ్గా అడిగాడు.

"ముందా అబ్బాయినే నాకిద్దామనుకున్నారు."

"వాడ్నే చేసుకోక పోయావా?" అన్నాడు అసహనంగా.

"ముత్యాల ముగ్గులో ముళ్ళపూడి రమణ డైలాగు గుర్తుకు తెచ్చుకోండి"

"అదంతా అనవసరం. నాకు నీ వరసేం నచ్చలేదు."

"అడ్డమైన వెధవల్తో మాట్లాడ్డం, నవ్వడం పైగా పోజులు"

"వెధవలనకండి, మిమ్మల్నంటూంటే పెళ్ళయినవాళ్ళని

అలా అనోద్దని మీ అమ్మగారు మీ నాన్నగారికి వార్నిం
గిచ్చారు. మీకు నేనిస్తున్నాను."

"ఎగ్జిబిషన్‌లో నువ్వెంత డర్టీగా బిహేవ్ చేశావో
నీకు తెల్సా?"

"అతనేనండీ ఆ జయంట్ వీల్ ప్రొప్రయిటరు. బి య్యే
ప్యాసయి ఉద్యోగం లేక తిరుగుతుంటే ఈ ఎగ్జిబిషన్‌లో ఇది
పెట్టి డబ్బు సంపాయిస్తున్నాడు."

"మరి వాడ్ని నువ్వెందుకు చేసుకోలేదు?"

"ఈ మొద్దు మొహాన్ని చేసుకోవాలని రాసుంది
గనుక"

"నిజం చెప్పు. నన్నేడిపించడం నీకు హాబీలా వుందే!"

"వాళ్ళ రుషులూ మారుషులూ కలి కలిశారు. వాళ్ళూ
మేమూ సగోత్రీకులం. ఆ అబ్బాయి నా ఫ్రండ్ సుజాతను
ప్రేమించాడు. అందుకని ఈ సంబంధం చెడిపోయింది."

"బతికాం. బ్రదరంటావనుకున్నా"

"మీకు బ్రదరే—మిమ్మల్నింటిదాకా మోసుకొచ్చా
డుగా"

"మరి నీకాడబ్బు - అంతడబ్బు అప్పటికప్పుడె వరి
చ్చారు?"

"మొన్న మీ నాన్నగారికి ఫ్రెండ్సెవ్వరూ రాలేదు.
డమ్మీగా కూర్చోమని నన్ను కూర్చోబెట్టి నాతో రమ్మీ

ఆడారు. రెండొందలు గెల్చుకున్నా. అందులో వంద ఇందాక యిచ్చారు, బాకీ బాకీయే-"

"స్కౌండ్రల్— మా నాన్నగారితో మాట్లాడ్డానికే నాకు దడ పుడుతుంది. ఆయనతో రమ్మీ ఆడతావా!"

"అందుకే పడుకోండి మాట్లాడక అని మళ్ళీ కొబ్బరి నూనె జిడ్డు తుడిచి జడతో ఒక్కటేసింది చుర్రుమనేలా చెంప మీద.

సూర్యం లేచి మంచంమీద కూర్చున్నాడు. బుద్ధ విగ్రహంలా వులక్కుండా పలక్కుండా.

"ఏవిటాలోచనా?" అంది దిండుమీద తలవాల్చి మోకాల్తో పొడుస్తూ.

"మా నాన్న రమ్మీ ఆడుకుందుకు పార్టనర్‌ని తెచ్చుకున్నాడా లేక నాకో పెళ్ళాన్ని తెచ్చాడా?"

"మిమ్మల్ని జయంట్‌వీలెక్కించి మనిషిని చెయ్యడానికి మీకో సుబ్బుల్ని తెచ్చారు" అని మల్లెచెండు తీసి వీప్మీద ఛెళ్ళుమని కొట్టింది.

గడియారం సంతోషం పట్టలేక పన్నెండు దెబ్బలు కొట్టింది.

"మీకంటే గడియారమే నయం" అనేలా చూసింది సుబ్బులు కళ్ళు మూతలు పడుతుండగా.

సూర్యం టార్జానాలా విజృంభించాడు. ★